

POSTANOWIENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH WE (...)

z dnia 31 lipca 2017 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych

we W. w składzie:

Przewodniczący: r.pr. M. B.

Sędziowie: r.pr. A. J. (sprawozdawca)

r.pr. A. W.

Protokolant: apl. radc. A. B.

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r.pr. B. C.

w sprawie odwołania skarżącej Z. N. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. z dnia 31 maja 2017 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia, sygn. akt: R.D. 26/17.

POSTANOWIĘ

1. Utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. z dnia 31 maja 2017 r., sygn. akt R.D. 26/17 o odmowie wszczęcia dochodzenia.
2. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych kosztami postępowania w kwocie 910,00 zł (słownie: dziewięćset dziesięć złotych) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

Uzasadnienie

Pismem z dnia 16 marca 2017r. Z. N., wniosła do Okręgowej Izby Radców Prawnych we W., (mylnie zaadresowanej do Okręgowej Rady Adwokackiej we W.) skargę na radcę prawnego G. K..

W uzasadnieniu skargi wskazano, że radca prawny G. K. obiecała pomoc w załatwieniu sprawy związanej ze spadkiem po mężu Z. N., tymczasem sprawa toczy się i nie jest rozwiązana. W dalszej części skargi, Z. N. wskazała, że odebrała od radcy prawnego G. K. tylko część złożonych dokumentów i nie otrzymała dokumentu, cyt. „dzierżawy wieczystej na nazwisko S. P. (1) i aktu zgonu S. P. (2)”. Skarżąca podała również, że radca prawny G. K. stwierdziła, że nie dostała od skarżącej wymienionych dokumentów, bez których nie może załatwić sprawy spadkowej.

Postanowieniem z dnia 31 maja 2017r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odmówiła wszczęcia dochodzenia (art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., art. 17 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych). W uzasadnieniu wskazano, iż w niniejszej sprawie nie stwierdzono popełnienia przez radcę prawnego G. K. czynów, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazała, iż gdyby rzeczywiście miała miejsce taka sytuacja, że to radca prawny G. K. odmawiałaby zwrotu dokumentów skarżącej przez kilkanaście lat, w ważnej dla skarżącej sprawie, zapewne skarżąca poprosiłaby o pomoc czy wsparcie rodziców mec. K. albo innych członków rodziny, gdyż obie rodziny, tj.

rodzina Z. N. i mec. K., dobrze się znały, co obie panie przesłuchiwane w charakterze świadków, zgodnie potwierdziły. Za brakiem przewinienia dyscyplinarnego, w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, przemawia także fakt, iż gdyby skarżącej odmawiano wydania rzeczonych dokumentów, spotkanie córki skarżącej i mec. K. nie przebiegałoby w miłej i przyjaznej atmosferze. Gdyby rzeczywiście brakowało dokumentów przy ich zwrocie, córka skarżącej nie podpisałaby w ogóle, albo podpisałaby protokół z uwagami.

Z rozstrzygnięciem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie zgodziła się skarżąca i wniosła w dniu 19 czerwca 2017r. zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia. Skarżąca wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy i wskazała, że cyt. „umorzenie sprawy jest bezpodstawne”.

Skarżąca zarzuciła w uzasadnieniu odwołania, iż nie zostali przesłuchani świadkowie, p. S. C. oraz p. M. S., a świadkowie ci mają istotny wpływ na przebieg sprawy.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Skarżąca Z. N. w dniu 17 marca 2017r. złożyła skargę, w której wskazała, że radca prawny G. K. obiecała pomoc w załatwieniu sprawy związanej ze spadkiem po mężu Z. N., tymczasem sprawa toczy się i nie jest rozwiązana. W dalszej części skargi, Z. N. wskazała, że odebrała od radcy prawnego G. K. tylko część złożonych dokumentów i nie otrzymała dokumentu, cyt. „dzierżawy wieczystej na nazwisko S. P. (1) i aktu zgonu S. P. (2)”. Skarżąca podała również, że radca prawny G. K. stwierdziła, że nie dostała od skarżącej wymienionych dokumentów, bez których nie może załatwić sprawy spadkowej.

Dowód: skarga Z. N., k. 1

W dniu 18 kwietnia 2017r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przesłuchała skarżącą w charakterze świadka. Skarżąca Z. N. zeznała, iż przed ponad 10 laty zwróciła się ze sprawą spadkową do mecenas G. K.. Sprawa dotyczyła spadku pozostawionego przez matkę męża skarżącej – P. P.. W skład spadku wchodzi nieruchomość położona przy ul. (...) we W., którą to nieruchomością skarżąca opiekuje się od śmierci P. P., czyli od czerwca 2001r. Skarżąca zeznała, iż zostawiła u mec. K. akt zgonu P. P., jej męża S. oraz dokument wieczystego użytkowania nieruchomości spadkowej, celem ich przejrzenia przez mec. G. K.. Do mec. K. skarżąca trafiła, ponieważ rodzice mec. K. i rodzina skarżącej bardzo długo się znali i byli z sobą zżyci, z uwagi na wspólną przeszłość, tj. przesiedlenie po wojnie z jednej miejscowości – T.. Skarżąca zeznała, iż po spotkaniu w Kancelarii mec. K. miała jeszcze donieść akt ślubu matki swojego męża, którego to aktu ostatecznie nie uzyskała. Skarżąca twierdziła, że po jakimś czasie chciała odzyskać od mec. K. dokumenty ale dowiedziała się, że z uwagi na zmianę siedziby Kancelarii, tych dokumentów jeszcze nie ma i gdy się znajdą mec. G. K. zobowiązała się je zwrócić. Skarżąca zeznała, że kolejny raz spotkała się z mec. K. w dniu 1 listopada 2014r. lub 2013r. na cmentarzu przy ul. (...) we W., przy grobach bliskich. M.. K. sam wówczas podeszła do skarżącej i poprosiła ją o odbiór dokumentów, gdyż – jak miała stwierdzić – odnalazła te dokumenty. Skarżąca po pewnym czasie zadzwoniła do radcy prawnego G. K., w celu umówienia się na spotkanie i odbiór dokumentów. Podczas tej rozmowy Z. N. miała usłyszeć, że tych dokumentów znowu nie ma, ponieważ zostały zgubione przy przeprowadzce. Skarżąca zeznała, iż koleje jej telefony nie były odbierane przez mec. K.. Ostatecznie dokumenty zostały wydane córce skarżącej - M. S. za protokołem odbioru dokumentów z dnia 22 lutego 2017r. Skarżąca wskazała również, że przy przekazywaniu dokumentów mec. K., była ze swoim przyjacielem – S. C..

Dowód: zeznania skarżącej, k.5 – 10,

Protokół odbioru dokumentów z dnia 22 lutego 2017r., k. 12

dane świadka S. C., k. 13

W dniu 22 maja 2017r. radca prawny G. K. przesłuchiwana w charakterze świadka, potwierdziła, że otrzymała od Z. N. tylko te dokumenty, które zostały wpisane do Protokołu odbioru z dnia 22 lutego 2017r. M.. K. zeznała, iż skarżąca przekazała jej dokumenty w prywatnym domu a nie w Kancelarii. Ponieważ wówczas radcowie prawni nie mieli

uprawnień do obsługi osób fizycznych, nie brała pełnomocnictwa od p. N. do prowadzenia sprawy. Skarżąca miała problem z ustaleniem kręgu spadkobierców, ich danych osobowych oraz adresów. Po ustaleniu tych danych skarżąca miała wrócić do mec. K.. Radca prawny G. K. zobowiązała się wówczas, iż wskaże skarżącej adwokata, który mógłby poprowadzić tą sprawę spadkową. Następny kontakt ze skarżącą nastąpił dopiero po ok. 10 latach, przypadkowo, na cmentarzu, w dniu 1 listopada w roku 2011 lub w 2012. Pani Z. N. powiedziała, że odezwie się do mec. K.. Jednak skarżąca zadzwoniła dopiero w 2016r. i obiecała przyjść, jednak nie przyszła. Dopiero w 2017r. w Kancelarii pojawiła się córka p. Z. M.. Zostawiła ona do siebie numer telefonu, aby umówić się na spotkanie z mec. K.. Po paru dniach od tego wydarzenia, p. M. pojawiła się w Kancelarii mec. K. i odebrała dokumenty wskazane w Protokole odbioru. Z uwagi na wcześniejszą znajomość obu pań, spotkanie odbyło się w miłej atmosferze.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył:

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz ustalony stan faktyczny Sąd uznał, że zażalenie skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie, wobec czego Sąd postanowił na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych oraz art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 31 maja 2017r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie o sygn. akt RD 26/17.

W ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy nie można przypisać radcy prawnemu G. K. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego uregulowanego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, który stanowi, że radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

W ocenie Sądu skarżąca nie wykazała aby radca prawny G. K. dopuściła się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Sąd popiera stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, z którego wynika, iż w toku postępowania, na podstawie wiarygodnych i spójnych zeznań radcy prawnego G. K. oraz zgromadzonej dokumentacji potwierdzono, że nie sposób przypisać przewinienia radcy prawnemu G. K. polegającego na nie zwróceniu skarżącej dokumentów w postaci dwóch aktów zgonu oraz dokumentu wieczystego użytkowania.

Sąd przychyliła się do stanowiska Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż biorąc pod uwagę okres 10 lat między przekazaniem dokumentów a ich odbiorem, nie sposób przyjąć, aby przez kilkanaście lat, mec. K. przetrzymywała dokumenty i nie chciała ich zwrócić, aby unikała rozmów czy też spotkań ze skarżącą, a skarżąca pozostawałaby bierna w dochodzeniu zwrotu dokumentów.

Słusznie wskazał również Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, iż gdyby rzeczywiście miała miejsce taka sytuacja, to skarżąca poprosiłaby o pomoc czy wsparcie rodziców mec. K. albo innych członków rodziny, gdyż obie rodziny, tj. rodzina Z. N. i mec. K., dobrze się znały, co obie panie przesłuchiwane w charakterze świadków, zgodnie potwierdziły. Za brakiem przewinienia dyscyplinarnego przemawia także fakt, iż gdyby skarżącej odmawiano wydania rzeczonych dokumentów, spotkanie córki skarżącej i mec. K. nie przebiegałoby w miłej i przyjaznej atmosferze. Gdyby rzeczywiście brakowało dokumentów przy ich zwrocie, córka skarżącej nie podpisałaby w ogóle, albo podpisałaby protokół z uwagami.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w pkt I postanowienia.

Wobec utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia, Sąd orzekł w pkt II postanowienia o obciążeniu kosztami postępowania w łącznej kwocie 910,00 zł, Okręgowej Izby Radców Prawnych we W., zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 zd. 2 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych.

Zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. nie przysługuje środek odwoławczy.